

660 Wissen
2011

Nergens vies van

Henk Plenter neemt afscheid

144
145

Plenteren is een begrip in hulpverlenend Amsterdam. Opruimen en ontsmetten betekent het, naar de naam van 's lands beroemdste woninginspecteur. Na 43 jaar is Henk Plenter uitgeplenterd. Althans beroepsmatig. Want als hij ergens signalen ziet...

Het liefst was Henk (67) gewoon doorgegaan. "Ik voel me fit," zegt hij, "ben nooit ziek, weet niet eens hoe je het woord griep schrijft. Waarom stoppen?" Plenter is nooit ergens vies van geweest. "Er gaat niets boven een mooie vervuiling," vindt hij. Zijn foto's spreken boekdelen. Ratten- en kattenkolonies op drie hoog achter, keukens met smerige vaat zover het oog reikt, wc's begraven in poep. "En verzamelingen hè, moet je kijken. De orde in de wanorde, schitterend. Lege medicijnverpakkingen, stukken touw en plastic, papier, munten, textiel, alles keurig gesorteerd."

Eenzaamheid

"Ja, ik ben nuchter," geeft hij toe, "maar dat is iets anders dan onver-

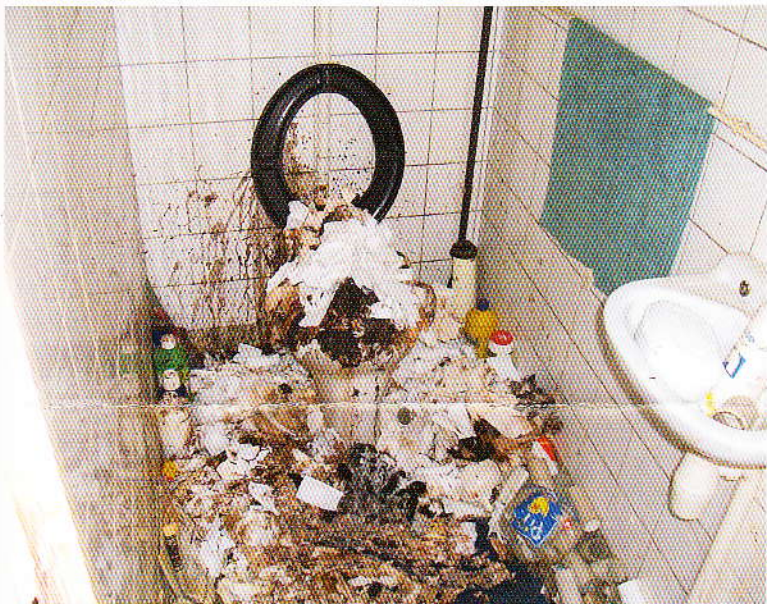
schillig. Ik ben me altijd bewust van de tragiek die achter deze situaties schuilgaat. Eenzaamheid is een vijand van veel stadsbewoners. Mensen die weken geen ander zien, als dieren in een hol. Het is in Amsterdam geweldig geregeld, echt ie-der-een krijgt hulp. Maar je moet het wel willen. Veel mensen kiezen ervoor om elke hulp te weigeren. Als wij komen is het meestal vanwege stank. Dan is het dus al uit de hand gelopen. In feite zijn we altijd te laat."

"Sterfgevallen maken we regelmatig mee, zelfmoorden ook. Wat je dan doet? Kijken wat er nodig is, hulp regelen." Prompt gaat de telefoon. "Tien dagen al? Nee, voor ontsmetten moet u betalen. Wat wij meteen kunnen doen is de vloerbedekking weghalen waar die meneer gelegen heeft, zodat het er minder naar uitziet. Dat is een service zeg maar, voor de familie. We spuiten er ook een lekker luchtje op. Ik kom vanmiddag wel langs."

Bedvlooiën

Zo gaat dat, al 43 jaar. De dag loopt vanzelf vol met afspraken. En het is altijd weer anders. "De mooiste tijd? Tja, dat vond ik toch wel de periode dat ik met de rijdende psychiater door de stad ging in een busje. Als inspecteur had je ook opsporingsbevoegdheid. Dan ging je bijvoorbeeld naar een vrouwtje dat onder de douche piano zat te spelen. Die moest direct worden opgenomen." "Vroeger had je vooral te maken met oude mensen, niet per se met vervuilingproblemen maar met armoedeproblemen zoals bedvlooi-

Resultaatgericht

Het maakte Henk niet uit, zolang het maar werkte. Hij is een man van de praktijk. De professionaliseringsslag die de maatschappelijke hulpverlening nu maakt, ziet hij met gemengde gevoelens aan. "Ik snap dat er regels moeten zijn, maar laten we er in godsnaam wel soepel mee omgaan. Tegenwoordig heb je voor alles een formulier en je sofnummer nodig. Als een woning ontruimd moet worden, moet je mensen daar in een brief van zes kantjes over informeren, terwijl het probleem juist is dat ze omkomen in ongeopende post. Ja, daar stoort ik me aan. Kom op, denk ik dan, een beetje doorpakken. Maar ja, wat zal ik me nog druk maken?"

een manier wordt gevonden om jongeren te bereiken en aan te pakken vóórdat ze ontsporen. Je moet ze niet laten lopen. Je moet ze bij de hand nemen, zorgen dat ze een plek vinden in de maatschappij, ernaast gaan staan. En voor mezelf? Hopelijk vind ik weer wat leuks. Misschien ga ik wat dingetjes doen voor de politie. En anders kan ik mijn memoires gaan schrijven. Ik heb stof voor meerdere delen." ■

Door Yvonne van Osch
(freelance tekstschrijver)

Na het afscheid van Henk van Deutekom en Henk Plenter sluiten we ons drieluik over het afscheid van GGD-coryfeeën volgende maand af met technisch medewerker John Dippell (AMB).

en – zulke jongens! Daarna kreeg je de drugsepidemie, maar m'n hart lag altijd meer bij de oudjes. Mijn grootste kracht was om binnen te

komen. Je moet geduld hebben voor dit werk, en tact. Bij de dames heb ik heel wat moeten flirten om de voet tussen de deur te krijgen."

"Ik heb alle vertrouwen in mijn collega's en opvolgers. Wat ik vooral hoop voor de toekomst is dat er

Uitvoeringsovereenkomst GGD en SAG

Op 1 juli 2011 hebben directeur Paul van der Velpen en Jolanda Buwalda, voorzitter Raad van Bestuur van Stichting Amsterdamse Gezondheidscentra (SAG), een uitvoeringsovereenkomst getekend die hun lange samenwerking formaliseert. In deze overeenkomst staat dat de SAG sinds 1 januari 2011 (als opvolger van Amsterdam Thuiszorg) de jeugdgezondheidszorgtaken uitvoert

voor een deel van de 0 tot 4-jarigen in Amsterdam. In totaal gaat het om ongeveer 16 procent van deze leeftijdsgroep. De GGD verzorgt de jeugdgezondheidszorg voor de overige 84 procent van de 0 tot 4-jarigen, en alle 4 tot 17-jarigen. ■

Door Jolanda Pothoven
(Beleidsadvisering)

